

B - 32^e zondag - 10/11 november 2018 - Sint-Pieter

1 Koningen 17,10-16; Psalm 146(145); Hebrëeën 9,24-28; Marcus 12,38-44 (penning van de weduwe)

Eerst de ander, dan ik

Enkele jaren geleden kreeg ik een telefoontje van een jonge moeder, die mij belde om haar dochtertje te dopen. Ik ging dus naar haar appartementje, en ze vertelde mij het hele verhaal. Ze had een vriend. Zo heet dat tegenwoordig. En al snel kwam van het een het ander, zoals dat tegenwoordig gaat. Ze raakte in verwachting. Maar toen ze tegen de vriend zei dat ze in verwachting was, was de vriend opeens verdwenen. Ze heeft hem nooit meer teruggezien. Abortus wilde ze uitdrukkelijk niet. Ze leefde met haar babietje van de bijstand, en ze had het dus niet breed. En toen ze mij vroeg naar de financiële bijdrage voor de doopviering, zei ik dat een moeder in de bijstand dat ècht niet hoeft te betalen. Maar ze wilde het per sé. "Ik ben ervoor aan het sparen", zei ze.

Iedere keer blijkt het weer uit allerlei onderzoeken: vrijgevigheid is vaak omgekeerd evenredig met het welstandsniveau van mensen, met andere woorden: mensen die het niet breed hebben zijn meestal royaler in hun giften dan mensen die rijk zijn. Hoe rijker de mensen zijn, hoe minder ze geven aan goede doelen.

Wanneer Jezus in de Tempel is, en ziet hoe een arme weduwe een kleine bijdrage in de offerblok deponert, - maar het is de laatste stuiver die ze heeft -, dan zegt hij terecht, dat haar gave meer waard is dan al de forse bedragen die rijke mensen vanuit hun overvloed deponeren. Die lijden er niet onder. Die merken het nauwelijks. Die kunnen het best missen, en houden nog voldoende nullen over op hun bankrekening, en ze kunnen het bedrag bovendien nog fiscaal aftrekken. Voor iemand die het niet breed heeft en die iedere euro twee keer om moet draaien alvorens die uit te geven, is een gift van 10 euro veel meer dan 10 miljoen dollar voor meneer Bill Gates. Drie Amerikanen, Jeff Bezos (Amazon), Bill Gates (Microsoft) en Warren Buffett (Berkshire Hathaway) zijn met zijn drieën rijker dan de helft van de totale bevolking van de Verenigde Staten. Blijkbaar geven ze niet veel weg, want hun vermogen groeit nog altijd, ze worden alsmaar rijker.

Maar het gaat vandaag niet alleen over vrijgevigheid. Het gaat ook over de vraag: waarom doe je iets voor de ander, en wat betekent dat voor jou? De arme weduwe wil allereerst iets doen voor de Tempel, ook al zit ze daarna krap. Ze denkt pas daarna aan zichzelf. Het is in haar geval ook een gift waar ze voor zal moeten sparen. Die centen heeft ze straks tekort. Voor haar is het: eerst voor de Tempel, daarna pas voor mij. Het gaat vandaag dus ook over: zichzelf wegcijferen voor de ander. Maar ze heeft gedaan wat ze meende te moeten doen.

Zoals die andere weduwe, uit de eerste lezing van vandaag, die de profeet Eliah gastvrij ontving, eten en drinken en onderdak gaf, en pas daarna aan zichzelf dacht. Eerst gastvrij zijn voor de profeet, dan pas denken aan mijzelf.

Het is allemaal een kwestie van christelijke levenshouding. Van iemand die er voor de ander is, die eerst aan de ander denkt en dan pas aan zichzelf. Gastvrijheid betekent dat als wij iemand thuis ontvangen, wij het die persoon naar zijn zin maken, de ereplaats geven, het beste voor hem klaarmaken, de beste fles wijn opentrekken. En pas daarna denken we aan onszelf. De gast gaat voor. Eerst de gast, dan wij.

Moet dat eigenlijk niet overal zo zijn?

Alle ouders zullen het zeggen: eerst de kinderen, dan wij.

Alle docenten zullen het beamen: eerst de leerlingen, dan wij.

Alle winkeliers zullen het zeggen: eerst de klanten, dan wij.

En u mag zelf nog wat voorbeelden geven.

Och, Jezus zegt het eigenlijk ook alsmaar: Eerst de ander, dan ik.

En dan is er nog iets. Dan krijgen we weer die verrassende paradox van Jezus, die Hij alsmaar weer herhaalt. Na alles wat Hij zegt: “De eersten zullen de laatsten zijn”, “de grootsten zullen de kleinsten zijn”, “de armsten zullen de rijksten zijn”, enzovoort. Jezus houdt van scherpe tegenstellingen. Ja, want wat blijkt uiteindelijk? Wie iets weggegeven heeft krijgt het terug, honderdvoudig. De weduwe van Sarepta krijgt onbeperkt meel en olie voor die eenvoudige, vanzelfsprekende gastvrijheid die zij betoont heeft.

Régis DE LA HAYE, diaken